

ЗВ'ЯЗОК ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЮ ВЛАСНІСТЮ

На сучасному етапі розвитку світового суспільства, великі підприємства та корпорації, під час своєї господарської діяльності використовують інноваційні технології, що є рушієм до нормативно-правового регулювання та державного контролю у системі відносин інтелектуальної власності.

Однак, недостатній рівень обізнаності у сфері права інтелектуальної власності на об'єкти штучного інтелекту спонукає науковців, викладачів, студентів до процесу визначення сутності та змісту таких важливих понять як «штучний інтелект» та його зв'язок з інтелектуальною власністю.

Штучний інтелект – це така машина чи пристрій, який має автономне, схоже на людське мислення.

Хоч для звичайної людини, можливо, і нелегко розібратися з поняттям та необхідністю існування та подальшого розвитку штучного інтелекту, але ми майже щоденно його використовуємо.

Широко відома компанія Apple має яскраву тенденцію до розвитку своїх продуктів та використання штучного інтелекту. Їх розмовний штучний інтелект Siri зараз є у кожному телефоні iPhone, що значно полегшує використання смартфона.

Найактивніше використання штучного інтелекту спостерігається у високорозвинених країнах, таких як: Японія, США, Китай. Прикладом стала відома технологія зі збору і випуску американських мотоциклів Harley-Davidson, яка при використанні штучного інтелекту, значно скоротила час збирання мотоцикла з 3 тижнів до 6-7 годин. [2]

Розробки, інноваційні технології, у тому числі засоби штучного інтелекту – результат наукової праці людини, що має під собою законодавче підґрунтя у вигляді авторських прав чи патенту.

Опираючись на думку Пічкурової З.В, можна сказати, що «інтелектуальна власність – це сукупність відносин щодо володіння, користування та розпорядження результатами інтелектуальної діяльності людини в галузі науки, технологій, літературно-мистецької діяльності».

З економічного погляду інтелектуальну власність можна тлумачити як сукупність результатів інтелектуальної діяльності людини, які здатні приносити економічну вигоду, і щодо використання яких виникають відносини володіння та розпорядження. [3]

Однак, якщо дивлячись на зв'язок між штучним інтелектом та інтелектуальною власністю лише опосередковано (коли саме засіб штучного інтелекту стає інтелектуальною власністю) це не зовсім точно. Зараз стає все більш поширеним, коли заявки на отримання патенту надходять від штучного інтелекту, а власник штучного інтелекту – заявником на патент.

Але у законодавстві України чітко прописано, що власником патенту повинна бути фізична особа, тому, наразі, більшість патентів належать корпораціям та підприємствам. [1]

Отже, штучний інтелект – широка та невизначена галузь комп'ютерних наук, яка має автономно мислити як людина. Він теоретично здатен покращувати життя та мобілізувати людський час.

Та попри всі позитивні складові штучного інтелекту, варто усвідомлювати, що він, все ж таки, вважається винаходом людини, а людина - найрозумнішою істотою.

І такий уже знайомий порівняльний прислівник «як» у словосполученні «розумний як людина» ніколи не зможе зрівнятися з людиною, її мисленням та почуттями.

Список літератури

1. Закон України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі». Точка доступу: zakon.rada.gov.ua
2. «Штучний інтелект: майбутнє фінансової системи та економіки» Мінфін. Точка доступу: minfin.com.ua
3. **Пічкурова З.В.** Систематизація теоретичних положень та наукових поглядів на економічний зміст інтелектуальної власності: зб. наук. праць. Наукові записки Національного університету «Острозька академія». 2013. Вип. 24. С. 215–219 (Серія «Економіка»).